तच्छ्रुत्वाषाढभूतिस्तत्पादौ गृहीत्वा सप्रश्रयमिदमुवाच । भगवंस्तर्हि व्रतप्रदानेन मम प्रसादः क्रियतां । देवशर्मा प्राह । वत्सानुग्रहं ते करिष्यामि । परं रात्रौ त्वया मठमध्ये न प्रविष्टव्यं । यत्कारणं निःसङ्गता यतीनां प्रशस्यते तव च ममापि च । उक्तं च यतः ।

५ दुर्मन्त्रान्नृपतिर्विनश्यति यतिः सङ्गात् सुतो लालना
द्विप्रो ऽनध्ययनात् कुलं कुतनयाच्छीलं खलोपासनात् ।
मैत्री चाप्रणयात् समृद्धिरनयात् स्नेहः प्रवासाश्रया
द्ध्रीर्मद्यादनवेक्षणादपि कृषिस्त्यागात् प्रमादाद्धनं ॥१८५॥

तत् त्वया व्रतग्रहणादूर्द्ध्वं मठद्वारे तृणकुटीरके शयितव्यमिति । स
१० चाह । भगवन् भवदादेशः प्रमाणं । परत्र हि तेन मे प्रयोजनं । अथ तं कृतशयनसमयं देवशर्मानुग्रहं दत्वा शास्त्रोक्तविधानेन शिष्यतामनयत् । सो ऽपि हस्तपादावमर्दनपत्रिकानयनादिकया परिचर्यया तं परं परितोषमनयत् । पुनस्तथापि मुनिः कक्षान्तरान्मात्रां न मुञ्चति । अथैवं गच्छति काले आषाढभूतिश्चिन्तयामास । अहो न कथञ्चिदप्येष
१५ मे विश्वासमागच्छति । तत्किं दिवापि शस्त्रेण मारयामि । किं वा विषं प्रयच्छामि । किं वा पशुधर्मेण व्यापादयामि । इत्येवं चिन्तयतस्तस्य देवशर्मणो ऽपि शिष्यपुत्रः कश्चिद्ग्रामादामन्त्रणार्थं समायातः । प्राह च । भगवन् पवित्रारोहणविषये मम गृहमागम्यतामिति । तच्छ्रुत्वा देवशर्माषाढभूतिना सह प्रहृष्टमनाः प्रस्थितः । अथैवं तस्य
२० गच्छतो ऽग्रे काचिन्नटी समागता । तां दृष्ट्वा मात्रां कक्षान्तरादवतार्य कन्थामध्ये सुगुप्तां निधाय स्नात्वा देवार्चनं विधाय तदनन्तरमाषाढभूतिमिदमाह । भो आषाढभूते यावदहं पुरीषोत्सर्गं कृत्वा समागच्छामि तावदेषा कन्था योगेश्वरस्य सावधानतया रक्षणीया । इत्युक्त्वा गतः । आषाढभूतिरपि तस्मिन्नदर्शनीभूते मात्रामादाय सत्वरं प्रस्थितः । देव
२५ शर्मापि छात्रगुणानुरञ्जितमनाः सुविश्वस्त उपविष्टो यावत्तिष्ठति